

21. 2. 2019

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Je výše výživného na dítě informací ve veřejném zájmu? Co vše lze z rozvodového sporu zveřejnit?

Otázka zásahu do soukromí dětí či rozvádějícího se manžela versus svoboda projevu nabývá na aktuálnosti, neboť média stále častěji přináší informace z probíhajících rozvodů či rozchodů celebrit a je odkrýváno soukromí dětí. O soukromí hovoří jak účastníci řízení, dokonce i jejich právní zástupci. Dopady na děti jsou citelné, jsou obětí šikany, ať už kvůli tomu, že se spolužáci sami či od svých rodičů dozví o vysoké či nízké výši výživného, ale i z důvodu veřejných hádek rodičů a veřejného praní špinavého prádla. Jaká je praxe v České republice a lze se poučit z propracované úpravy Velké Británie?

V České republice jsou řízení o úpravě poměrů nezletilých neverejná, stejně tak lze vyloučit veřejnost i v řízení o rozvodu či vypořádání společného jmění manželů. Z povahy těchto řízení je zřejmé, že se projednávají soukromé či dokonce intimní informace, na kterých nemá veřejnost žádný právní zájem. Pokud jde o úpravu poměrů k nezletilým dětem, výživné na děti je především právem dětí, které by mělo být utajeno veřejnosti s ohledem na ochranu jejich pokojného dětství. Odkázat lze na Úmluvu o právech dítěte.

Úmluva o právech dítěte v článku 16 pamatuje na soukromí dítěte a ten je aplikován na případy zveřejňování soukromých informací ze soudních řízení týkajících se dítěte. Dle Úmluvy nesmí být žádné dítě vystaveno svévolnému zasahování do svého soukromého života, rodiny, domova nebo korespondence ani nezákonným útokům na svou čest a pověst. Dítě má právo na zákonnou ochranu proti takovým zásahům nebo útokům.

Proti základními právu na ochranu soukromí, zvláště zvýšenou u dětí jako zranitelných osob, stojí zásada veřejnosti soudního jednání. Ta je i dle českého právního řádu naplněna tím, že se rozsudek vyhláší vždy veřejně. Jinak je veřejnost v zájmu dětí vyloučena v průběhu projednávání otázek týkajících se dětí (ve věci ochrany proti domácímu násilí, o určení a popření rodičovství, ve věcech osvojení, ve věcech péče soudu o nezletilé).

Občanský soudní řád ani zákon o zvláštních řízeních však neupravuje, jak s informacemi, které se věřenost dozví z vyhlášeného rozsudku nebo od účastníků řízení v průběhu procesu, mohou nakládat. Vodítko můžeme získat odkazem na ochranu osobních údajů a ochranu osobnosti, neboť údaje vedoucí ke ztotožnění dítěte jsou osobním údajem a např. výše přiznaného výživného na dítě je

informací soukromé povahy, na jehož uveřejnění není žádný veřejný zájem.

Ve Velké Británii soudy vydaly pravidla, jak skloubit zásadu veřejnosti a právo na informace s ochranou soukromí dětí. Jak trefně poukazují, neveřejné jednání není utajovaným jednáním. Jedná se o procesní krok k ochraně soukromí a důvěrností předmětných osob, stejně tak jako jsou závěsy mezi nemocničními lůžky při ošetřování pacientů. Dle Family Procedural rules[1] také právo být přítomen jednání neznamena právo informovat či zveřejňovat dokumenty nebo jejich obsah z řízení, týkajících se dětí.

Základními zásadami řízení jsou:

- soudy projednávané případy neoznačují jmény účastníků
- účastníci řízení nesmí zveřejňovat informace z procesu médiím a veřejnosti obecně
- účastník může zveřejnit své soukromé informace, ale pouze pokud tím nebude identifikovat dítě
- po skončení procesu jsou média vázána stejnými omezeními jako v průběhu řízení, pokud soud sám nezúží rozsah omezení
- rozsudky jsou vyhlašovány neveřejně, písemná verze rozsudku je dostupná, ale anonymizovaná
- je zakázána identifikace dítěte nejen přímá, ale i nepřímá či taková, která vyplýne ze spojení více informací (např. jméno školy, počet sourozenců, povolání rodičů, národnost), je zakázáno zveřejnit adresu dítěte či jeho školu
- jediné dokumenty, které mohou media získat jsou svědectví a znalecké zprávy, ale pouze pro účely porozumění případu, nikoliv zveřejnění obsahu

Omezení vychází z vícera právních předpisů: *Administration of Justice Act 1960*, čl. 12 zakazuje mimo jiné zveřejňování jakýchkoliv informací o výživném, dále *Children and Young Persons Act 1933*, čl. 39 umožňuje soudu nařídit zákaz identifikace dítěte, ať už se jedná o předmět sporu nebo svědka či účastníka.

Dle zákona *Contempt of Court Act 1981* o pohrdání soudem, je soud oprávněn uložit sankce za porušení povinnosti zákazu zveřejňování soukromých informací z řízení. Zákon ale umožňuje soudu nad rámec stanovených omezení uložit další omezení dle potřeby každého samostatného řízení, stejně tak jako vydat předběžné opatření, a to i ve formě superinjunction, která zakazuje informovat vůbec o tom, že předběžné opatření bylo nařízeno, a to zejména u celebrit či politiků, u nichž je dána vyšší pravděpodobnost negativního dopadu publicity na jejich děti.

Odhlédneme-li od případů zahrnujících děti, v říjnu 2017 vydal Vrchní soud v Londýně (rodinně-právní úsek) rozhodnutí, které se zabývalo zákazem zveřejňování detailů ze sporu o majetkovém vypořádání manželů v médiích. Jednalo se o veřejně známé osoby - jeho královská výsost Louis Xavier Marie Guillaume, princ Lucemburský, princ de Nassau and Bourbon-Parma a jeho manželka Tessy Anthony, nyní její královskou výsost Tessy Lucemburskou, princeznu de Nassau a Bourbon-Parma.[2]

Po jedenácti letech manželství a po dvou dětech se rozváděli u Vrchního soudu v Londýně. Princezna Tessy se stala obětí nepříjemných mediálních článků. Jeden článek v Lucemburském magazínu se o princezně vyjadřoval jako o „dceři pokrývače a ženy v domácnosti“, která by měla „být postavena nohama zpátky na zem a vzpomenout si odkud pochází“. Článek naznačoval, že je zlatokopka, a že se vdala pouze pro titul a pro peníze.

Aby vyvrátila tato nařčení, princezna chtěla médiím poskytnout informace o návrhu na vypořádání společného jmění manželů, který předložila svému manželovi, a to s odkazem na svobodu projevu.

Přesto, že princ Louis souhlasil s tím, že chování médií bylo „osobním napadením“ jeho ženy, a že měla princezna právo na to, odpovědět médiím sdílením jejích osobních pocitů, požádal princ o omezení médií, aby nemohly publikovat informace o finančních dohodách účastníků. Tvrdil, že by bylo naprosto nevhodné, aby byly publikovány osobní a citlivé informace o finančních záležitostech, domluvě o bydlení a životním stylu. Dodal také, že by bylo nemožné, kdyby návrhy stran a dohody byly přemílány v médiích. Opřel se o případ *Clibbery v Allen*, ve kterém odvolací soud rozhodl tak, že v případě, že by finanční informace musely být v rodinných řízeních uváděny, by měl existovat implicitní závazek (sliby) stran, aby tyto informace zůstanou důvěrné. Důvodem pro tento závazek bylo chránit výkon spravedlnosti.

Soud v rozhodnutí zakázal médiím publikovat informace o finančních návrzích ohledně vypořádání SJM, výživném, bydlení a dětech (na nichž se strany nakonec dohodly), jednak s odkazem na právo na soukromí všech účastníků, implicitní závazek důvěrnosti, možnosti nerušeného mimosoudního vyjednávání stran a konečně i s odkazem a to, že zde není žádný právní zájem veřejnosti na těchto informacích, pouze uspokojení zvědavosti.

Soud tedy umožnil princezně a médiím informovat o tom, že soudní řízení probíhá, o čem je, tedy, že se jedná o finanční otázky, ale specifické podrobnosti o návrzích stran zakázal. Dle soudce se jednalo o přiměřenou reakci na nutnost ochrany řádného výkonu spravedlnosti u tohoto případu a zajištění možnosti vyjednávání. Právo na respektování soukromého života převažuje nad právem na podávání informací, o které se v tomto případě jedná.

Rozsudek britského soudu je možné aplikovat i v českém právním řádu ve vztahu k účastníkovi řízení, který soukromé informace sděluje veřejnosti, stejně tak vůči médiím, které je publikují. Zásady omezení zveřejňování informací týkajících se soukromí dětí jsou v souladu s českým právem hmotným i procesním. Ochrana je poskytována prostřednictvím ochrany osobnosti dle § 81 a násl. Občanského zákoníku s odkazem na konstantní judikaturu k otázkám zásahu do soukromí dětí, stejně tak je možné odkázat na ochranu před neoprávněným nakládáním s osobními údaji. K rychlému a účinnému zabránění šíření těchto informací lze využít předběžného opatření.

Pokud za účastníky hovoří jejich právní zástupci a ti zveřejňují citlivé údaje, je otázka, zda byť se souhlasem klienta, a tedy zbaveni mlčenlivosti vůči nim, nenarušují Etický kodex České advokátní komory.

JUDr. Eva Ondřejová, LL.M., Ph.D.,
advokátka

Překlady **Alice Lepesantová,**
paralegal

[Advokátní kancelář ONDŘEJOVÁ](#)

Příčná 8
110 00 Praha 1

Tel.: +420 777 086 287
e-mail: eva.ondrejova@ondrejova.cz

---

[1] Family Reporting Guidance: paras 31 - 38. FPR Rule 12.73 and Practice Direction 12G - Communication of information

[2] k dispozici >>> [zde](#)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nová „tlačítková“ povinnost pro e-shopy](#)
- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Darování pro případ smrti nemovité věci zapsané v katastru nemovitostí a určení výše odměny soudního komisaře](#)
- [Flotilová novela: Kdo a kdy musí nově získat licenci k distribuci pojištění?](#)
- [Nová pravidla pro ground handling v EU a jejich dopady na letecký sektor](#)
- [Právní due diligence nemovitostí: na co se v praxi skutečně zaměřit](#)
- [Hmotněprávní opatrovník obchodní korporace: mezi efektivní ochranou a zásahem do korporační autonomie](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 32.: Konkurenční doložka](#)
- [Skryté ujednání v realitní smlouvě - zbytečná hra na schovávanou](#)
- [Odpovědnost člena voleného orgánu dle § 159 OZ a vymezení škody způsobené právnické osobě](#)
- [Vnosy do společného jmění manželů a jejich valorizace v aktuální judikatuře Nejvyššího soudu a Ústavního soudu](#)